

**ת"פ 16137/11/15 - מדינת ישראל, באמצעות המחלקה לחקירות
שוטרים, עו"ד איילת רזין בית אור נגד תומר מלחן, באמצעות ב"כ עו"ד
יוסי סביר**

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 16137-11-15 מדינת ישראל נ' מלחן

1 בדצמבר 2016

לפני כב' השופט מיכאל קרשן

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל, באמצעות המחלקה לחקירות שוטרים עו"ד איילת רזין בית אור

נגד

תומר מלחן באמצעות ב"כ עו"ד יוסי סביר

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד איילת רזין בית אור

הנאשם בעצמו, ב"כ עו"ד יוסי סביר

עמוד 1

1. הנאשם, תומר מלחן יליד 1976, הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום, בביצוע עבירה של הפרת אמונים.

2. לפי עובדות כתב האישום, בתקופה הרלוונטית שירת הנאשם כחוקר בתחנת ראש העין במשטרת ישראל.

ביום 7.8.2013 נחקר בתחנת ראש העין (להלן - "התחנה") חשד לפדופיליה (להלן - "הפרשה"). באותו יום הובאה דניאל יחיא (להלן - "דניאל") לתחנה לשם מסירת הודעה במסגרת חקירת הפרשה. הנאשם הונחה לגבות את הודעתה של דניאל. בתום גביית ההודעה שוחררה דניאל לביתה.

ביום 11.8.2013 נחקרה דניאל פעם נוספת על ידי הנאשם, הפעם באזהרה בהתאם להחלטתו של הנאשם. במהלך החקירה בתחנה התפתח בין דניאל לנאשם שיח בעל אופי אינטימי-מיני. עוד הועלתה בין השניים האפשרות להיפגש מחוץ לתחנת המשטרה. לאחר החקירה החליטו הממונים על הנאשם לשחרר את דניאל לביתה. באותו ערב התקשר הנאשם אל דניאל והשניים קבעו להיפגש בסמוך לתחנת המשטרה. הנאשם הגיע למפגש ברכבו הפרטי, כשאינו לובש מדים. דניאל עלתה לרכבו והשניים נסעו לאזור מבודד. בהיותם באזור המבודד התקיים בתוך רכבו של הנאשם מגע בעל אופי מיני בין השניים.

למחרת, ביום 12.8.2013, ערך הנאשם בסיוע שוטר נוסף פעולת חקירה שתוכננה מראש בדמות הובלה והצבעה עם דניאל. לאחר הפעולה חקר הנאשם את דניאל פעם נוספת באזהרה, על פי הנחיית הממונה. הנאשם לא דיווח על ההתנהלות בעלת האופי המיני שהייתה בינו לבין דניאל טרם ביצוע הפעולה והחקירה הנוספת, ולא העמיד אותם על ניגוד העניינים בו היה מצוי כתוצאה מכך.

3. בהתאם להסדר הטיעון התקבל בעניינו של הנאשם תסקיר מבחן. בהמשך הוריתי לממונה על עבודות השירות לערוך חוות דעת אודותיו.

4. מהתסקיר שהוגש אודות הנאשם עולה כי הנאשם התגייס למשטרה שנתיים לאחר שירותו הצבאי במג"ב. במשך 13 שנים שירת הנאשם במשטרה, מתוכן כ-7 כחוקר נוער. הנאשם הציג מכתבי הערכה והצטיינות על עבודתו המקצועית. בשנת 2014 פוטר הנאשם מהמשטרה בשל המקרה המתואר בכתב האישום. הנאשם עובד מאז כמנהל תפעול בתחום האוטובוסים הזעירים. לאחרונה עבר הנאשם מבחן מטעם משרד המשפטים וברשותו רישיון לעסוק כחוקר פרטי. הוא מעוניין להמשיך לעסוק בתחום זה בעתיד וממתין לתוצאות ההליך המשפטי בעניינו.

הנאשם נעדר עבר פלילי. הנאשם הסביר את הסתבכותו בעבירה על רקע הידרדרות מערכת היחסים עם אשתו

ואם ילדיו. לדבריו במהלך הפגישה האינטימית עם דניאל הבין שפעל באופן שגוי וביקש לסיים את הפגישה. הנאשם סבר כי לא עבר על החוק שכן חקירת הפרשה אמורה הייתה לעבור לטיפול של יחידה אחרת, אולם למחרת כשהתבקש לחקור את דניאל שוב פעל באופן לא חוקי כאשר הסתיר את התנהלותו ממפקדיו. הנאשם ביטא בוושה וחרטה על מעשיו. תאר את הנזק שנגרם לו ולבני משפחתו כתוצאה מפיטוריו מהמשטרה, שלל את הצורך בטיפול וביטא נכונות לבצע של"צ.

שירות המבחן סבר כי הנאשם זקוק לטיפול, בין היתר נוכח התרשמותו מחלקים מניפולטיביים באישיותו, אך הנאשם שלל כאמור אפשרות זו. למרות האמור, המליץ שירות המבחן במקרה זה על של"צ, ואף על ביטול הרשעתו של הנאשם, וזאת על מנת לא לפגוע בתדמיתו העצמית וביכולתו להתפרנס מעבודה כחוקר פרטי.

5. הממונה מצא את הנאשם מתאים לרצות עונש מאסר בעבודות שירות.

ראיות לעונש

6. הנאשם העיד להגנתו ארבעה עדי אופי: מר אסף עוקשי, חברו של הנאשם; מר דוד סבח, קצין חקירות שעבד עם הנאשם; מר רונן חיראק, מעסיקו הנוכחי של הנאשם; וגב' שרונה כהן, אחותו הגדולה של הנאשם.

כל העדים תארו אדם טוב, תורם לזולת ומסור לעבודתו כשוטר, אשר חשיפת המקרה חוללה משבר גדול בחייו.

7. ההגנה הגישה לעיוני תעודות הצטיינות של הנאשם (נע/1) ומסמכים רפואיים לגבי אחיו של הנאשם שעבר תאונה ומטופל בידי הנאשם (נע/2).

תמצית טיעוני הצדדים

8. ב"כ המאשימה טענה כי העבירה שביצע הנאשם מצויה ברף חומרה גבוה של עבירת הפרת האמונים שיכול לבצע שוטר. הגם שהחקירה לא נפגעה, נפגע אמון הציבור במשטרה משני כיוונים: נוצרה פגיעה באמון הציבור כי אנשי המשטרה פועלים בחקירות ללא משוא פנים, ופגיעה נוספת בכך שנוצר פתח לנחקרת להשפיע על חוקריה.

התובעת טענה עוד כי אין מקום לבטל את הרשעת הנאשם, בין היתר נוכח העובדה כי מצא פרנסה אחרת למרות ההרשעה, וכי יש לגזור על הנאשם עונש עיקרי בדמות מאסר שירוצה בעבודות שירות. הוגשה פסיקה.

9. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן. לדעת הסנגור, אשמת הנאשם נעוצה רק בכך שלא דיווח לממוניו על הקשר שהתפתח עם דניאל. הנאשם פעל במסגרת האירוע מתוך טעות, וכאשר הבין את הפסול במעשיו הפסיק את מעשיו והכה על חטא. יש להביא בחשבון במסגרת גזירת הדין את הנזק שנגרם לנאשם ולבני משפחתו כתוצאה מחשיפת המקרה. גם מטעם ההגנה הוגשה פסיקה.

10. הנאשם בדברו האחרון לעונש אמר שהבין שטעה בכך שלא דיווח למפקדיו, תאר את מצבו העדין באותה תקופה, אמר שלא התכוון לנצל את מעמדו כלפי הנחקרת, הצביע על אורחות חייו עד המקרה, התחייב כי מקרה מעין זה לא יקרה לו עוד וביקש את רחמי בית המשפט.

דין והכרעה

11. במסגרת ביצוע תפקידיו "גלש" הנאשם מתפקידו כחוקר משטרה למחוזות אחרים. הוא קשר קשר אינטימי-מיני עם נחקרת בזמן שחקר אותה באזהרה כחשודה בעבירות חמורות, מימש (או החל לממש) את כוונותיו המיניות לאחר החקירה, המשיך וביצע פעולות חקירה עם אותה נחקרת גם לאחר המפגש האינטימי ביניהם, ונוסף על כל אלה - נמנע מלדווח למפקדיו על אשר אירע ולא העמיד אותם על ניגוד העניינים החריף אליו קלע את עצמו.

בניגוד לסברת ב"כ הנאשם, כישלונו של הנאשם אינו נעוץ אך בכך שלא דיווח למפקדיו על ניגוד העניינים האמור. כישלונו טמון בכך שקלע את עצמו מלכתחילה למצב של ניגוד עניינים, וחמור מכך - המשיך לפעול כחוקר משטרה תוך שהוא מצוי במצב של ניגוד עניינים.

12. מעשים שכאלה, המבוצעים בתחנת משטרה, על ידי שוטר במדים, בקשר עם הפעלת סמכויותיו, הם מעשים חמורים. ברור כי אמון הציבור בשוטריו ובתקינות פעולותיהם נפגע באורח משמעותי, וכפי שציינתי במקום אחר [ת"פ (כ"ס) 1578/08 **מדינת ישראל נ' נסר אלדין בן שפיק** (3.11.2011)], לרוב קיים פער כוחות גדול בין שוטר לאדם הבא עמו במגע. השוטר יודע היטב כי דרישות כאלה ואחרות שיפנה לאדם, בוודאי אדם שנחקר על ידו, לא בקלות יסורבו. ניצול הנאשם את פער הכוחות המובנה בינו לבין המתלוננת מקנה נופך חומרה נוסף למעשיו.

13. הימנעות מהרשעה מהווה חריג לכלל הרחב על-פיו מקום שהוכחה אשמתו של בגיר יש להרשיעו בדין. הרשעה של נאשם שעבר עבירה פלילית מהווה מרכיב חיוני בהליך הפלילי והיא נועדה להגשים את תכליותיו השונות של ההליך, ביניהן הרתעת היחיד והרבים ואכיפה שוויונית של החוק.

ישנם מקרים בהם עלולים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלת העיקרון העונשי הרחב, מצבים בהם מתגלה פער בלתי נסבל בין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי לפגיעתה בנאשם האינדיבידואלי. במקרים חריגים אלה מוסמך בית המשפט לסטות מהכלל הרגיל, ולהימנע מהרשעתו של נאשם.

14. המקרה שלפניי אינו כזה.

ראשית, משום שלדעתי העבירה של הפרת אמונים - כמוה כעבירת השוחד - נמנית על העבירות שבהן הקורבן אינו הפרט אלא הציבור, ואחת ממטרות הענישה בעבירה זו היא הטבעת אות קלון על מבצע העבירה, והבעת סלידתה של החברה ממעשיו בצורה שתרתיע את הרבים. אשר על כן, אני סבור כי, ככלל, גם כאשר קיימות נסיבות כבדות משקל לטובת הנאשם אין לוותר על הרשעתו בעבירה של הפרת אמונים, אלא יש לתת ביטוי לכך באמצעות הקלה בעונש

[ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, 342 (1997)].

אינני סבור כי האמור בת"פ (מחוזי ת"א) 217/97 **מדינת ישראל נ' דותן** (2002) יפה לענייננו, הן משום שמדיניות הענישה בעבירות מתחום השחיתות השלטונית הוחמרה בשנים האחרונות, הן משום ששם, כך נקבע על ידי בית המשפט המחוזי, הנאשם עבר עבירה של הפרת אמונים בנסיבות שאינן חמורות.

שנית, גם בהנחה שייגרם לנאשם נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעתו בעבירה, המתמצה בכך שלא יוכל לעסוק בעבודה כחוקר פרטי, נזק זה כלל אינו שוקל כנגד האינטרס הציבורי החזק שבהרשעת הנאשם והוקעתו בחברה. לא זו בלבד שהנאשם יכול לעבוד (ועובד בפועל) בעבודה אחרת, ניתן לתהות על ההצדקה לאפשר לו לעבוד בהמשך כחוקר פרטי, כאשר, כחוקב, כשל כישלון כה חמור בשיקול הדעת במסגרת האירועים המפורטים בכתב האישום.

15. אין אפוא מקום לקבל את המלצת שירות המבחן ולבטל את הרשעת הנאשם.

16. כעת עליי לעצב מתחם עונש הולם את העבירה בנסיבות ביצועה על ידי הנאשם. בהקשר זה יש להביא בחשבון את עקרון ההלימה בין מעשה לעונש; את הערכים המוגנים העומדים בבסיס העבירה שביצע הנאשם (אמון הציבור בעובדי הציבור, בטוהר המידות שלהם ובתקינות פעולת המינהל הציבורי - שלושה ערכים מוגנים שבמקרה זה נפגעו כולם); את נסיבות ביצוע העבירה אשר פורטו לעיל; ואת רמת הענישה הנוהגת [ראו בעניין זה ת"פ (שלום ירושלים) 2328/01 **מדינת ישראל נ' צברי** (2003), שבהחלט דומה בנסיבותיו לענייננו].

בשוקלי את כל האמור לעיל באתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם את עניינו של הנאשם שלפני עומד על מספר חודשי מאסר, שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל - וזאת כעונש עיקרי.

17. לחומרה שקלתי את הפגיעה הקשה שהסבו מעשי הנאשם לאמון הציבור במשטרת ישראל ואת הצורך המובהק בהרתעת הרבים בסוג זה של עבירות.

לקולה שקלתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו בתסקיר, במסמכים ובעדויות ההגנה, לרבות: הטלטלה שעברו חייו האישיים של הנאשם כתוצאה מחשיפת המקרה ופיטוריו מהמשטרה, הפגיעה במשפחתו, הזמן שחלף מעת ביצוע העבירה והעובדה כי הנאשם פוטר מהמשטרה ואינו משמש עוד כשוטר. שקלתי גם את הפגיעה הכלכלית שתיגרם לנאשם כתוצאה מריצו עונש של עבודות שירות.

18. לאחר ששקלתי את כל השיקולים הצריכים לעניין, וכיוון שהמדינה, בהגינותה הרבה, הודיעה כי לטעמה הנאשם ראוי לעונש שנופל מזה שגזר בית משפט השלום בירושלים בת"פ 2328/01 שהוזכר לעיל (חמישה חודשי מאסר שרוצו בעבודות שירות), החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים שיפורטו להלן. מכוח אותו הגיון שעמד לנגד עיניו של כב' השופט נ' סולברג בת"פ 2328/01 לא מצאתי לנכון לגזור על הנאשם עונש של מאסר על-תנאי.

אני גוזר אפוא על הנאשם את העונשים הבאים:

· מאסר בפועל בן ארבעה חודשים, אשר ירוצה בעבודות שירות במתנ"ס ראש העין, החל ביום 13.12.2016. על הנאשם להתייצב לריצוי העונש באותו מועד, בשעה 8:00, ביחידת עבודות שירות, מפקדת מחוז מרכז בשב"ס רמלה.

· קנס בסך ₪ 3,000 או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישתלם בחמישה תשלומים חודשיים, שוים ורצופים, החל ביום 1.1.2017.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, א בכסלו א' כסלו תשע"ז, 01 דצמבר 2016, במעמד הנוכחים.